

"הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה זֶה מְפֹתֵל מֵעֶרְבִי! (מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל!

ב"ה, גְּלוּזֵן ו', שְׁנָה א'
אָדָר תְּשַׁנֵּ"א לַפ"ק

פֹּלִי (פֹּתֵל) מֵעֶרְבָא גְזָרוּ מִן שְׁמִינָא דְלֵא יַחֲרֵב לְעוֹלָם לָמָּה שְׂשִׁינָה בְּמֵעֶרְבִי.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אֵיכָּה א, לֵא)

אמר רבי שמואל בר נחמני עד שלא חרב בית המקדש היתה השכינה נתונה בהיכל שנאמר ה' בהיכל קדשו, משחרב בית המקדש ה' בשמים כסאו סלק שכינתו בשמים.

וְהָיָה עֵינֵי וְלִבִּי
שָׁם כָּל הַיָּמִים
בֵּין חֶרֶב, בֵּין
לֵא חֶרֶב, "אֵינִי
זֶה מִמְּקוֹמוֹ!"

א"ר אלעזר בן פדת בין חרב בין לא
חרב אינו זז ממקומו שנאמר והיו עיני
ולבי שם כל הימים.

קולי אל ה' אקרא
ויענני מהר קדשו סלה
אפילו הוא הר,
הרי הוא בקדושתו!

וכן הכתוב אומר (תהלים ג, ה): "קולי אל
ה' אקרא ויענני מהר קדשו סלה",
"שאפילו הוא הר הרי הוא בקדושתו".

הוא האלהים אשר בירושלים

ראה מה כתיב: ויבן את מזבח ה' הוא
האלהים אשר בירושלים. [משמע
שהקב"ה היה שם קודם שבנו המזבח (זית
רענן לבעל מגן אברהם)]

הנה זה עומד

אחר כתלנו

לעולם אין השכינה

זזה מכותל מערבי

של בית המקדש!

אמר רבי אחא לעולם אין השכינה זזה

מכותל מערבי של בית המקדש שנאמר

הנה זה עומד אחר כתלנו.

(ילקוט שמעוני מלכים א' פרק ח' – רמז קצ"ה)

